

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/66/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014153
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3119014153.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému D. U., nar. XX. XX. XXXX v T., trvale bytom T., J. XXX/X, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby llava, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), d), odsek 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), j) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 24.04.2019, sp.zn. 6T/10/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. júna 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 24.04.2019, sp.zn. 6T/10/2019, bol obžalovaný D. U. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), d), odsek 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

od presne neustáleného obdobia, minimálne od októbra XXXX do XX.XX.XXXX od nezistenej osoby z R. K. nad C. neoprávnené kupoval psychotropnú látku pervitín (metamfetamín), ktorú prechovával v mieste bydliska v T. na ulici J. číslo XXX/X a v osobnom motorovom vozidle zn. C. N. E. K. presne neustálené množstvo použil pre vlastnú potrebu a presne nezistené množstvo predal alebo bezplatne poskytol viacerým, najmenej šiestim osobám a to A. F., K. D., N. J., A. D., K. C. a N. Q. za cenu 5-10 Eur za jednu dávku, pričom pri domovej prehliadke v dome na ulici J. číslo XXX/X v T., vykonanej dňa 22.10.2018 boli zaistené 2 zatavené injekčné striekačky objemu 2 ml, v ktorých bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu a pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. C. N. E. vykonanej dňa 22.10.2018 bola zaistená zrezaná zatavená plastová injekčná striekačka objemu 2 ml s hmotnosťou 304 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 76,3 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá 6-23 obvykle jednotlivým dávkam drogy, pričom metamfetamín (pervitín) je v zmysle zákona číslo 139/1998 Zb. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l), n) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zákona, § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zákona, § 39 ods. 4 Tr. zák. per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 5 Tr. zákona per analogiam sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou a podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zákona tiež ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok, pričom podľa § 77 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. zákona je obžalovaný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinný probačnému a mediačnému úradníkovi oznamovať potrebné údaje o

spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť v určených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol odvolaním prokurátor proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že pokiaľ ide o výrok o vine, tento považuje za správny a zákonný, nestotožňuje sa však s výrokom o treste a to z dôvodu neodôvodneného použitia moderačného oprávnenia v zmysle § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Trestného zákona a neuloženia trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia tak, ako to bolo navrhované intervenujúcim prokurátorom Krajskej prokuratúry Trenčín na hlavnom pojednávaní dňa 24.04.2019. Poukázal na okolnosti spáchaného skutku, keď sa obžalovaný dopustil závažnej drogovej trestnej činnosti a ako diler v územnom obvode mesta Trenčín po dobu minimálne jedného roka (dlhší čas) minimálne šiestim osobám uvedeným v skutkovej vete obžaloby predával psychotropnú látku pervitín (metamfetamín), pričom užívanie drog, najmä mladými ľuďmi prináša nenapraviteľné následky na ich telesnom i duševnom zdraví. Uvedená skutočnosť, že sa v osobe obžalovaného jednalo o dílera podstatne zvyšuje nebezpečnosť jeho konania pre spoločnosť a práve uložením trestu odňatia slobody dlhšieho trvania, v zmysle zákonnej trestnej sadzby by bola zabezpečená ochrana spoločnosti pred takýmito páchatelmi v zmysle ust. § 34 Trestného zákona. Ďalšou významnou okolnosťou je to, že obžalovaný D. U. sa dopustil žalovanej trestnej činnosti v skúšobnej dobe jeho podmieneného odsúdenia pre iný trestný čin, čo svedčí o tom, že nemá rešpekt k zákonným normám, zákon opäť porušil a dopustil sa trestného činu drogového charakteru. Samotné vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní a teda priznanie sa k spáchaniu trestného činu má procesnoprávne následky, avšak takéto vyhlásenie samo osebe nemôže byť dôvodom na čisto formálne a mechanické mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Použitie ustanovenia § 39 odsek 2 písm. d) Trestného zákona v danom prípade nebolo odôvodnené žiadnymi takými konkrétnymi skutočnosťami, ktoré by jeho použitie legitimovali ako zákonné a správne. Úlohou súdu je aj zrozumiteľne vysvetliť, prečo považuje uloženie trestu v rámci zákonnej trestnej sadzby za neprimerané a súd by mal pristúpiť k moderácii trestu len za existencie takých okolností, resp. pomerov, ktoré sa u trestných činov, resp. ich páchatelov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatelov. V prípade obžalovaného neexistujú a z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa ani nevyplývajú žiadne mimoriadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 39 odsek 2 písm. d) Trestného zákona. Podľa odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa súd pri mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vychádzal iba z vyhlásenia viny obžalovaného, čo však samo osebe neodôvodňuje automatické, čisto mechanické zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Medzi funkcie trestu patrí aj tzv. generálna prevencia, ktorej úlohou je výchovné pôsobenie trestov na ostatných členov spoločnosti potenciálnych páchatelov. Uložením neprimerane nízkeho trestu nedochádza k naplneniu funkcie trestu v rozsahu generálnej prevencie a teda nedochádza ani k zabezpečeniu ochrany spoločnosti. Mimoriadne znížený trest odňatia slobody uložený v tejto trestnej veci s prihliadnutím na osobu obžalovaného, charakter a závažnosť trestnej činnosti a najmä skutočnosť, že žalovanej trestnej činnosti sa dopustil v čase plynutia skúšobnej doby jeho podmieneného odsúdenia pre inú trestnú činnosť, rozhodne nie je spôsobilý odradiť potenciálnych páchatelov od páchania tejto závažnej trestnej činnosti, práve naopak. Napokon súd zaradil obžalovaného D. U. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, hoci vzhľadom na spáchanie obzvlášť závažného zločinu mal byť zaradený primárne do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Hoci Trestný zákon umožňuje zaradenie páchatela obzvlášť závažného zločinu aj do ústavu s nižším stupňom stráženia, v danom prípade súd svoje rozhodnutie nijako neodôvodnil s výnimkou uvedenia zákonnej formulácie a miery narušenia páchatela a závažnosti spáchaného činu. Prokurátor preto navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 odsek 1 písm. d), e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona za použitia § 36 písm. l), n) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 odsek 3,8 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby so zaradením do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, ochranné protitoxikomanické liečenie ústavné a ochranný dohľad na dobu 1 roka.

Na verejnom zasadnutí konanom za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného, zástupca krajskej prokuratúry uviedol, že sa v plnej miere pridržiava písomných dôvodov odvolania, navrhol tomuto vyhovieť a rozhodnúť v intenciách tohto odvolania.

Obhajca obžalovaného i sám obžalovaný uviedli, že považujú rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu za správny a zákonný a navrhli odvolanie prokurátora zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd postupujúc v intenciách § 317 ods.1 Tr.por. zistil, že pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr.por. o vine, uznal obžalovaného vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), d), odsek 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), j) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti rozsudku, pretože tento svojím konaním popísaným v skutku naplnil všetky zákonné znaky citovaného trestného činu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine, ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku nezistil chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania v zmysle § 317 ods.1 Tr.por. len výrok o uloženom treste a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Napokon krajský súd preskúmajúc výrok o uloženom treste zistil, že pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, ale i generálnu a individuálnu prevenciu. Pokiaľ ide o okolnosti, na ktoré poukazuje prokurátor vo svojom odvolaní smerujúcom proti výroku o treste, že okresný súd nedostatočne prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný pôsobil po dlhší čas ako diler drog a viacerým osobám uvedeným v skutkovej vete obžaloby predával psychotropnú látku pervitín (metamfetamín), je nutné uviesť, že tieto okolnosti boli súdom zohľadnené už pri rozhodovaní o vine, pretože sú zákonnými znakmi podmieňujúcimi použitie prísnejšej trestnej sadzby v zmysle § 172 odsek 1 písm. c), d), odsek 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), j) Trestného zákona, nemožno potom s poukazom na znenie § 38 ods.1 Tr.por. už na ne prihliadať opätovne pri ukladaní trestu. O osobe obžalovaného bolo zistené, že bol už v minulosti súdne trestaný a to dvakrát, pričom u prvého odsúdenia sa na neho hľadí ako by nebol odsúdený. V druhom prípade bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 15.12.2017, sp.zn. 2T 159/2017, právoplatným dňa 16.01.2018, odsúdený pre prečin podľa § 346 ods.1 Tr.zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok s podmieňajúcim odkladom na skúšobnú dobu 1 rok. Je teda pravdou, že prejednávaného činu sa dopustil v skúšobnej dobe podmieňajúcim odsúdenia. Vzhľadom uvedenému bola u obžalovaného zistená súdom priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr.zák., na druhej strane však obžalovanému podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr.zák. poľahčovalo, že sa priznal k spáchaniu protiprávnej činnosti v celom rozsahu a to už v prípravnom konaní, napomáhal tak príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že svoje priznanie, oľutovanie a napomáhanie potvrdil vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa. Aj podľa názoru odvolacieho súdu takýto postoj obžalovaného v posudzovanom prípade bolo potrebné pri ukladaní trestu zohľadniť i s prihliadnutím na to, že mu boli popri uloženom treste odňatia slobody tiež správne uložené aj dve ochranné opatrenia a to ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou a ochranný dohľad (ich uloženie nebolo odvolaniami napadnuté a sú pri tom aj správne uložené), majúce povahu rovnako trestnoprávnej sankcie a tieto dostatočne podporujú naplnenie celkového účelu trestu u obžalovaného v zmysle zásad pre ukládanie trestu (§ 34 Tr. zákona). Odvolací súd zaoberajúc sa argumentáciou prokurátora uvádzanou v odvolaní týkajúcej sa v danom prípade nesprávneho vyhodnotenia generálnej a individuálnej prevencie a následného nesprávneho použitia mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia a uloženia trestu pod spodnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, považuje za potrebné uviesť, že Trestný zákon v základných zásadách ukládania trestov, konkrétne v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zákona zakotvuje účel trestu, ktorý má mať nielen generálnu prevenciu, ale i preventívnu a má vytvoriť podmienky na jeho prevýchovu, aby viedol riadny život. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je teda nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj na individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. V posudzovanej veci sa okresný súd v dostatočnej miere zaoberal vyššie uvedenými skutočnosťami majúcimi vplyv na potrestanie obžalovaného D. U., pričom krajský súd dospel po zhodnotení všetkých rozhodujúcich

skutočností k záveru, že trest odňatia slobody (uložený súdom prvého stupňa za splnenia zákonných podmienok pod spodnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby - vid' Stanovisko Najvyššieho súdu SR, citované už okresným súdom) a to vo výmere 7 rokov, je trestom síce miernejším, je však zákonný a nie neprimerane mierny. Je pravdou, že obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný, doposiaľ však nebol vo výkone trestu odňatia slobody a nie je nevyhnutné vplývať na neho trestom odňatia slobody v zákonnej sadzbe podľa § 172 odsek 2 Tr. zákona (10 až 15 rokov) tak, ako sa domáhal prokurátor. Aj takto uloženým trestom (kde napokon nejde o nejaké krátkodobé obmedzenie slobody obžalovaného) bude aj podľa presvedčenia odvolacieho súdu splnený jeho účel. Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 5 Tr. zákona do ústavu so stredným stupňom stráženia, aj v tomto smere sa odvolací súd stotožnil s okresným súdom, nakoľko s poukazom na to, že obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ako aj mieru narušenia obžalovaného s poukazom na jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti má za to, že v tomto stupni stráženia bude jeho prevýchova lepšie zaručená.

Obligatórne potom okresný súd uložil obžalovanému podľa § 76 ods. 1 Tr.zák. aj ochranný dohľad a podľa § 78 ods. 1 Tr.zák. a to v trvaní 1 rok, spolu s uvedenými povinnosťami v zmysle § 77 ods.1 písm. a), b), c) Tr.zák. Napokon výrok, ktorým bolo obžalovanému v podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, je rovnako zákonný, má podklad vo vykonanom dokazovaní a závere znalcov.

Z týchto dôvodov potom odvolací súd odvolanie prokurátora nepovažoval za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol, pričom s ďalším podrobnejším odôvodnením odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.